ÚŘEDNÍ LIST
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL
NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III, KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-26, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 414-41, 415-15. - Vychází podle potřeby.

Částka 13. V Praze dne 21. ledna 1949. Cena Kčs 2·—.

OBSAH:

(168.—178.) 168. Vyhláška ministerstva průmyslu **o zpracování kůží a kožek v koželužském průmyslu.**

169. Vyhláška ministerstva průmyslu **o oběhu třísliv.**

170. Vyhláška ministerstva průmyslu **o odběru a dodávkách usní, výměnných hmot za usně a spodkového gumového materiálu.**

171. Vyhláška ministerstva průmyslu **o výrobě obuvi.**

172. Vyhláška ministerstva průmyslu **o výrobě koženého zboží.**

173. Vyhláška ministra průmyslu **o začlenění konfiskovaného podniku do Baťa — Baťovany, národného podniku.**

174. Vyhláška ministra vnitřního obchodu **o znárodnění velkoobchodních podniků v oboru obchodu s palivy.**

175. Vyhláška ministra vnitřního obchodu **o začlenění některých znárodněných velkoobchodních podniků v oboru obchodu s palivy do národního podniku velkoobchodního „Uhelné sklady čs. dolů".**

176. Vyhláška ministra vnitřního obchodu **o znárodnění některých velkoobchodních podniků v oboru podniku s usněmi a potřebami pro řemeslníky.**

177. Vyhláška ministra vnitřního obchodu **o začlenění některých znárodněných velkoobchodních podniků do „Řemeslnických potřeb, národního podniku velkoobchodního".**

178. Redakční sdělení ministerstva vnitra **o opravě tiskové chyby ve vyhlášce ministra průmyslu ze dne 1. ledna 1949, č. 125 Ú. l. I, o převzetí Gramofonových závodů, národního podniku, z oboru působnosti ministra průmyslu do oboru působnosti ministra informací.**

168.

VYHLÁŠKA
ministerstva průmyslu

ze dne 7. ledna 1949

o zpracování kůží a kožek v koželužském průmyslu.

Podle §§ 1 až 4 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, a se souhlasem předsedy vlády podle § 41, odst. 5 zákona ze dne 27. října 1948, č. 241 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu), se ustanovuje:

§ 1.

(1) Kůže a kožky podle této vyhlášky se zařazují do těchto skupin:

T teletiny (včetně kůží z žírných telat),
H hověziny (kůže skotu včetně odstávčat),
B buvolovice,
C kipsky,
V vepřovice,
P psiny,
O kůže a kožky z jednokopytníků,
S skopovice a jehněčiny,
K koziny a kozlečiny,
J jelenice, srnčiny, daňčiny, antilopí kůže a pod.,
Z králičiny,
E exotické kůže z plazů a ryb.

(2) U kůží a kožek zvířat poražených nebo zabitých v tuzemsku se připojuje k označení kožní skupiny písmeno d (na př. Hd). U konservovaných kůží a kožek dovezených z celní ciziny se připojuje k označení kožní skupiny písmeno c (na př. Hc).

§ 2.

Zpracovatelem podle této vyhlášky je, kdo kůže a kožky skupin uvedených v § 1 zpracovává na useň nebo na kůži schopnou použití.

§ 3.

(1) Výroba usní, jejíž rozsah stanoví ministerstvo průmyslu, se přikazuje zpracovatelům pro jednotlivé druhy usní uložením výrobních závazků v základních jednotkách jejich závodů.

(2) Výrobní závazky v základních jednotkách stanoví zpracovatelům Československé závody kožedělné a gumárenské, národní podnik, po schválení ministerstvem průmyslu.

§ 4.

(1) Kůže a kožky tuzemské i dovezené z ciziny potřebné k splnění výrobních závazků (§ 3) přidělují zpracovatelům přídělovým listem Československé závody kožedělné a gumárenské, národní podnik, na Slovensku podle jejich směrnic Kožiarske a gumárske závody na Slovensku, národný podnik.

(2) Přídělový list je nepřenosný a může býti kdykoliv odvolán; může také obsahovati zvláštní příkazy a ukládati podmínky.

(3) Zpracovatelé, kterým byl uložen výrobní závazek podle § 3, smějí nakupovati nebo převzíti k činění ve mzdě jen kůže a kožky přidělené podle odstavce 1. Kůže a kožky, na něž nebyl vydán přídělový list, nesmějí zpracovatelé nakupovati.

§ 5.

Nestanoví-li přídělový list jinak, smějí zpracovatelé, kterým byl uložen výrobní závazek podle § 3, nakupovati přidělené domácí kůže a kožky jen od Sběrných surovin, národního podniku nebo od Sberu, národného podniku.

§ 6.

Prodej nebo výměna přidělených kůží a kožek nebo jejich částí mezi zpracovateli jsou dovoleny jen se svolením Československých závodů kožedělných a gumárenských, národního podniku, po případě Kožiarskych a gumárskych závodov na Slovensku, národného podniku.

§ 7.

Zpracovatelům, kterým byl uložen výrobní závazek podle § 3, stanoví Československé závody kožedělné a gumárenské, národní podnik, po schválení ministerstvem průmyslu násobek

zapracování. Součin násobku zapracování a základních jednotek tvoří měsíční zapracovatelné množství vyjádřené u kožních skupin T, H, B, C, V, P, O v kg čerstvé váhy, u kožních skupin S, K, J, Z, E v kusech.

§ 8.

(1) Zpracovatelé jsou povinni vésti běžné záznamy o stavu a pohybu zásob kůží, kožek a usní a o výrobě usní a podávati hlášení na tiskopisech předepsaných ministerstvem průmyslu a ve lhůtách jím určených místu uvedenému v tiskopise.

(2) Záznamy nutno vésti tak, aby údaje v hlášeních mohly býti kdykoliv přezkoumány.

(3) Záznamy musí býti uschovány po dobu nejméně pěti let.

§ 9.

Ministerstvo průmyslu může v jednotlivých případech stanoviti nebo povoliti výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 10.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 8 dekretu č. 109/1945 Sb.

§ 11.

Zrušuje se použitelnost:

1. vyhlášky č. 466 (L 24) ministra hospodářství a práce ze dne 9. listopadu 1943, č. 812 Ú. l., o zpracování kůží a kožek,

2. druhého prováděcího výnosu k vyhlášce č. 466 (L 24) ministra hospodářství a práce ze dne 27. října 1944, č. 650 Ú. l., kterým se mění první prováděcí výnos k vyhlášce č. 466 (L 24), o činění a mazání kůží a kožek.

§ 12.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Kliment v. r.

169.

VYHLÁŠKA
ministerstva průmyslu

ze dne 7. ledna 1949

o oběhu třísliv.

Podle §§ 1 až 4 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, a se souhlasem předsedy vlády podle § 41, odst. 5 zákona ze dne 27. října 1948, č. 241 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu) se ustanovuje:

§ 1.

Ustanovení této vyhlášky platí pro

a) třísliva rostlinná, kterými jsou:
   1. kůra dubová, smrková, mimosová, mangrovová, malettová a jiné činicí kůry, též mleté,
   2. dřevo quebrachové a jiná činicí dřeva v kusech, mletá, strouhaná nebo jiným způsobem rozdrobená,
   3. algarobilla, bablah, divi-divi, badan, borky, duběnky, valonky, myrabolanky (nezadáky), sumach (škumpa), gambir, též mleté, surové nebo čištěné,
   4. ostatní rostlinná třísliva, též mletá nebo jinak rozdrobená,
   5. výtažky z třísliv uvedených pod č. 1 až 4,

b) třísliva umělá, kterými jsou:
   1. ostatní organická třísliva neuvedená pod písm. a), pokud se jich používá v koželužství jako náhražky rostlinných třísliv (na př. sulfitcelulosové výtažky),
   2. výměnná třísliva,
   3. jiná za výměnná neuznaná synthetická třísliva.

§ 2.

Výrobcem třísliv podle této vyhlášky je:

a) kdo domácí rostlinná třísliva sklízí,

b) kdo rostlinná třísliva domácího nebo cizího původu zpracuje na třísloviné výtažky, nebo kdo třísliva nebo výtažky z takových třísliv smíchává, aby vyrobené výtažky nebo směsi dále prodal,

c) kdo vyrábí umělá třísliva.

§ 3.

Spotřebitelem třísliv je, kdo spotřebuje třísliva ve vlastním podniku k výrobě usní.

§ 4.

(1) Jako výměnná mohou býti označována jen třísliva, která uzná ministerstvo průmyslu.

(2) Uznání výměnných třísliv a odvolání tohoto uznání se vyhlásí v Úředním listu. Dosud vydaná uznání výměnných třísliv pozbývají platnosti dnem 31. března 1949.

§ 5.

(1) Žádosti o uznání umělého třísliva za výměnné se podávají u ministerstva průmyslu. Žadatel musí výrobek, o jehož uznání žádá, opatřiti názvem odlišným od názvu výměnných třísliv již uznaných. K žádosti je nutno připojiti posudek výzkumného ústavu, který určí ministerstvo průmyslu.

(2) Ministerstvo průmyslu si může vyžádati před posouzením žádosti průkazy, zejména o chemickém složení výrobků a o výrobních možnostech, o surovinách potřebných k výrobě, o zaručeném skutečném (čistém) obsahu tříslovin a pod.

(3) Uznání umělého třísliva za výměnné je závislé na provedení pokusů v malém a ve velkém a za dozoru ústavu nebo podniku, které určí ministerstvo průmyslu. Ministerstvo průmyslu může žádati předložení posudku o jakosti usně vyrobené při těchto pokusech.

(4) Posudek podle odstavců 1 a 3 nutno předložiti ve dvojím vyhotovení. Výlohy za rozbor a posudek hradí žadatel (výrobce).

§ 6.

(1) Na potvrzeních o nákupech, na účtech a dodacích listech musí býti uveden název uznaných výměnných třísliv, jakož i obsah čistých tříslovin.

(2) Výrobce výměnných třísliv je povinen kdykoliv prokázati stálou jakost výměnného třísliva posudkem ústavu nebo podniku určeného ministerstvem průmyslu.

§ 7.

Třísliv se smí nabývati jen s povolením Československých závodů koželužských a gumárenských, národního podniku, na Slovensku Kožiarskych a gumárskych závodov na Slovensku, národného podniku, které se při udílení povolení řídí směrnicemi ministerstva průmyslu.

§ 8.

(1) Výrobci třísliv smějí prodávati třísliva pouze výrobcům třísliv uvedeným v § 2, písm. b) a c) a spotřebitelům třísliv, pokud mají povolení podle § 7.

(2) Při prodeji rostlinných třísloviných výtažků a umělých třísliv musí prodávající udati zaručený minimální obsah tříslovin na potvrzení o nákupu, na účtě a dodacím listu.

§ 9.

(1) Kdo třísliva vyrábí, prodává, zpracuje nebo jinak zužitkuje, nebo je má v zásobě, je povinen o nich vésti záznamy a podávati na tiskopisech předepsaných ministerstvem průmyslu a ve lhůtách jím určených hlášení místu uvedenému v tiskopisu.

(2) Záznamy nutno vésti tak, aby údaje v hlášeních uvedené mohly býti kdykoliv přezkoumány.

(3) Záznamy musí býti uschovány po dobu nejméně pěti let.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahují na výrobce domácích třísloviných kor a dřev.

§ 10.

Předpisy o oběhu chromitých činicích solí a o těžbě třísloviné kůry a činicích dřev domácího původu zůstávají nedotčeny.

§ 11.

Ministerstvo průmyslu může v jednotlivých případech stanoviti nebo povoliti výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 12.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 8 dekretu č. 109/1945 Sb.

§ 13.

Zrušuje se použitelnost:

1. vyhlášky č. 467 (L 25) ministra hospodářství a práce ze dne 9. listopadu 1943, č. 814 Ú. l., o oběhu třísliv a tuků,

2. prvního oznámení k vyhlášce č. 467 (L 25) ministra hospodářství a práce ze dne 6. dubna 1944, č. 226 Ú. l., o uznání výměnných třísliv a výměnných látek za tuky,

3. druhého oznámení k vyhlášce č. 467 (L 25) ministra hospodářství a práce ze dne 19. září 1944, č. 566 Ú. l., o uznání výměnných třísliv a výměnných látek za tuky,

4. pátého oznámení k vyhlášce č. 123 (L 6) ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 28. července 1941, č. 597 Ú. l., o pomocných třísloviech.

§ 14.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Kliment v. r.

170.

VYHLÁŠKA
ministerstva průmyslu

ze dne 7. ledna 1949

o odběru a dodávkách usní, výměnných hmot za usně a spodkového gumového materiálu.

Podle §§ 1 až 4 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, a se souhlasem předsedy vlády podle § 41, odst. 5 zákona ze dne 27. října 1948, č. 241 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu), se ustanovuje:

§ 1.

Ustanovení této vyhlášky platí pro usně, výměnné hmoty za usně a spodkový gumový materiál (dále jen „usně"), a to jak tuzemské, tak dovezené z ciziny.

§ 2.

(1) Ministerstvo průmyslu stanoví v součinnosti s orgány ústřední plánovací služby pro jednotlivé účely nositelům kontingentů dodávkový plán usní na čtvrtletní období a podle něho jim přiděluje kontingenty.

(2) Podmínky a příkazy, které při přidělení kontingentů uloží ministerstvo průmyslu, musí býti dodrženy.

§ 3.

Kontingenty se dělí na:

a) výrobní,
b) opravářské.

§ 4.

(1) Nositeli výrobních kontingentů jsou:

a) Československé závody kožedělné a gumárenské, národní podnik,
b) Kožiarske a gumárske závody na Slovensku, národný podnik,
c) Svaz řemesel kožedělných Ústředního svazu řemesla,
d) Slovenský sväz remesla.

(2) Z výrobních kontingentů se hradí potřeba podniků zpracujících usně, včetně potřeby veřejného sektoru, který uplatní svůj požadavek na výrobu při stanovení výrobních kontingentů.

(3) Z výrobních kontingentů se hradí také potřeba řemeslných podniků, vyrábějících volnou zakázkovou obuv; potřebné usně odebírají se od národního podniku Řemeslnické potřeby volně.

(4) Výrobních kontingentů smí býti použito jen pro účely, pro něž byly přiděleny.

§ 5.

(1) Nositeli opravářských kontingentů jsou:

a) podniky a organisace uvedené v § 4, odst. 1,
b) ministerstvo národní obrany,
c) ministerstvo vnitřního obchodu.

(2) Z opravářských kontingentů se hradí potřeba usní pro opravy a pro opravářské dílny veřejného sektoru.

§ 6.

(1) V rámci kontingentů podle § 2 přidělují nositelé výrobních kontingentů (§ 4, odst. 1) podle výrobních úkolů usně jednotlivým podnikům zpracujícím usně, a to:

a) nositelé kontingentů uvedení v § 4, odst. 1, písm. a) a b) národním podnikům (závodům) a soukromým podnikům průmyslovým,
b) nositelé kontingentů uvedení v § 4, odst. 1, písm. c) a d) řemeslným seriovým výrobcům obuvi a národnímu podniku Řemeslnické potřeby.

(2) Výši přídělu usní jednotlivých podniků podle odstavce 1, písm. b) sdělí nositelé výrobních kontingentů Československým závodům kožedělným a gumárenským, národnímu podniku, na Slovensku Kožiarskym a gumárskym závodom na Slovensku, národnému podniku; tyto rozvrhnou na své podřízené podniky (závody) zpracovávající kůže a kožky na usně množství usní, které mají podle odstavce 1 jednotlivým podnikům dodati.

(3) Podniky v odstavci 1 uvedené smějí odebrati usně od národních podniků zpracovávajících kůže a kožky na usně až do množství přiděleného jim podle odstavce 1 a jsou povinny potvrditi tento odběr jednou měsíčně dodavatelům (vzor potvrzení je uveden v příloze č. 1).

§ 7.

(1) Řemeslní zpracovatelé usní kromě seriových výrobců obuvi smějí odebírati usně s výjimkou případu uvedeného v § 10 jen od výkrojníka (distributéra), kterého si zvolí. Příděl usní dostávají podle počtu pracovních jednotek, které zaměstnávají a jsou proto povinni hlásiti čtvrtletně vždy do 15. února, května, srpna a listopadu příslušnému společenstvu počet zaměstnaných pracovních sil a zároveň sděliti jméno výkrojníka, od něhož hodlají v příštím čtvrtletí odebírati usně.

(2) Společenstva sestaví podle podaných hlášení seznamy výkrojníků, u nichž uvedou jména odběratelů a počet u nich zaměstnaných pracovních sil a předloží tyto seznamy vždy do 1. března, června, září a prosince příslušnému nositeli kontingentu [§ 4, odst. 1, písm. c) a d)] a národnímu podniku Řemeslnické potřeby a sdělí jednotlivým výkrojníkům jména přihlášených odběratelů a počet pracovních jednotek u nich zaměstnaných.

(3) Nositelé kontingentů [§ 4, odst. 1, písm. c) a d)], jsou povinni stanoviti v rámci kontingentu, s přihlédnutím k množství usní přidělených seriovým výrobcům obuvi, možství usní připadajících na pracovní jednotku a uvědomiti o tom příslušná společenstva, národní podnik Řemeslnické potřeby a výkrojníky. Společenstva jsou povinna uvědomiti o stanoveném množství své členy.

(4) Výkrojníci odebírají usně od národního podniku Řemeselnické potřeby až do množství, odpovídajícího počtu pracovních jednotek u nich k odběru usní přihlášených.

§ 8.

(1) Pro příděl usní z opravářských kontingentů, přidělovaný nositeli kontingentů uvedenými v § 5, odst. 1, písm. a) platí ustanovení §§ 6 a 7.

(2) Nositelé opravářských kontingentů uvedení v § 5, odst. 1, písm. b) a c) upraví příděl usní ve svém oboru působnosti samostatně.

(3) Usně pro opravy obuvi zdaněné nesníženou sazbou všeobecné daně odebírají obuvníci od národního podniku Řemeslnické potřeby volně.

§ 9.

Usně dovezené z ciziny rozděluje Československým závodům kožedělným a gumárenským, národnímu podniku a Kožiarskym a gumárskym závodom na Slovensku, národnému podniku, ministerstvo průmyslu.

§ 10.

(1) Nositelé kontingentů nebo jimi pověřené jejich složky mohou také v mimořádných případech vydávati jednotlivým zpracovatelům odběrní listy na usně (vzor odběrního listu je uveden v příloze č. 2.).

(2) Průmysloví zpracovatelé a sériovi výrobci obuvi odebírají usně na odběrní listy podle odstavce 1 od podniků zpracujících kůže a kožky na usně, řemeslní zpracovatelé od národního podniku Řemeslnické potřeby, veřejný sektor od podniků zpracujících kůže a kožky na usně a od národního podniku Řemeslnické potřeby.

§ 11.

(1) Nositelé kontingentů předloží ministerstvu průmyslu do 15 dnů po uplynutí čtvrtletí vyúčtování přidělených kontingentů za uplynulé čtvrtletí. Vyúčtování musí býti uspořádáno podle jednotlivých druhů usní.

(2) Stanovené kontingenty (§ 2), jakož i množství přidělená zpracovatelům usní nositeli kontingentů smějí býti využity jen v období, pro něž byly uděleny. Nevyužité kontingenty musí býti po uplynutí období, pro něž byly přiděleny, vráceny ministerstvu průmyslu.

§ 12.

Ministerstvo průmyslu může v jednotlivých případech stanoviti nebo povoliti výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 13.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 8 dekretu č. 109/1945 Sb.

§ 14.

Zrušuje se použitelnost (platnost):

1. vyhlášky č. 362 (L 18) ministra hospodářství a práce ze dne 2. února 1943, č. 74 Ú. l., o šecích na usně, a předpisů podle ní vydaných,
2. vyhlášky č. 476 (L 27) ministra hospodářství a práce ze dne 9. listopadu 1943, č. 817 Ú. l., kterou se mění vyhláška č. 362 (L 18) o šecích na usně,
3. vyhlášky ministra průmyslu ze dne 2. května 1946, č. 1236 Ú. l. I, o poukázkách k odběru usní, výměnných hmot za usně a obuvnického správkového materiálu,
4. vyhlášky ministra průmyslu ze dne 12. dubna 1948, č. 571 Ú. l. I, o odběru gumového spodkového materiálu.

§ 15.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Kliment v. r.

Příloha 1 vyhlášky č. 170/1949.

VZOR.

Potvrzení o odběru usní

za měsíc ..... 19.....

Podle § 6, odst. 3 vyhlášky ministerstva průmyslu ze dne 7. ledna 1949, č. 170 Ú. l. I, potvrzujeme, že jsme v uvedeném měsíci od Vás odebrali:

(druh)	(množství)
.....	..... kg/dm²
.....	..... kg/dm²
.....	..... kg/dm²
.....	..... kg/dm²

V ..... dne ..... 19..... .

(Místo a datum.)

.....
(Razítko a podpis.)

Příloha 2 vyhlášky č. 170/1949.

VZOR.

..... V ..... dne ..... 19.....

(Nositel kontingentu.) (Místo a datum.)

Firma

.....

Odběrní list číslo .....

Podle § 10, odst. 1 vyhlášky ministerstva průmyslu ze dne 7. ledna 1949, č. 170 Ú. l. I, povolujeme Vám odebrati z výrobního — opravářského kontingentu na ..... čtvrtletí 19..... od ..... toto množství usní:

(druh)	(množství)
.....	..... kg/dm²
.....	..... kg/dm²
.....	..... kg/dm²
.....	..... kg/dm²

Tento odběrní list může býti uplatněn ve shora uvedeném čtvrtletí.

.....
(Razítko a podpis.)

171.

VYHLÁŠKA
ministerstva průmyslu

ze dne 7. ledna 1949

o výrobě obuvi.

Podle §§ 1 až 4 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, a se souhlasem předsedy vlády podle § 41, odst. 5 zákona ze dne 27. října 1948, č. 241 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu), se ustanovuje:

§ 1.

(1) Ministerstvo průmyslu rozvrhne podle prováděcího plánu stanoveného podle zákona o pětiletém plánu výrobní program obuvi na čtvrtletní období a rozdělí jej na skupiny:

a) znárodněných výrobců,

b) neznárodněných průmyslových výrobců,

c) řemeslných výrobců.

(2) Ve výrobním programu se uvedou podrobnosti o množství, druzích a provedení obuvi.

§ 2.

(1) Výrobní úkoly vyplývající z výrobního programu stanoveného podle § 1 určí podnikům uvedeným v § 1, odst. 1, písm. a) a b) Československé závody koželedlné a gumárenské, národní podnik, seriovým řemeslným výrobcům obuvi Svaz koželedlných řemesel Ústředního svazu řemesla po dohodě s Československými závody koželedlnými a gumárenskými, národním podnikem, na Slovensku všem podnikům Kožiarske a gumárske závody na Slovensku, národný podnik, podle směrnic Československých závodů koželedlných a gumárenských, národního podniku.

(2) Ve výrobním úkolu se stanoví množství, druh a provedení obuvi.

(3) Předepsaný výrobní úkol musí býti splněn ve stanovené lhůtě s největší materiálovou úsporou a snahou o získání nejvyšší možné jakosti výrobků.

(4) Materiál skladovaný výrobcem smí býti zpracován jen se souhlasem podniků a organisace uvedených v odstavci 1.

§ 3.

(1) Není dovolena výroba

a) sjezdařské obuvi lyžařské v materiálově nákladném provedení (platformy),

b) dětských, dámských a pánských platforem a poloplatforem (obuv s plným spodkem potaženým kůží),

c) obuvi s dvojitou koženou podešví,

d) vysokých kanad,

e) vysokých bot jezdeckých,

f) vysokých bot pracovních s holení nad 13 cm, počítáno od vrcholu opatku,

g) lovecké obuvi,

h) kožených vysokých bot rybářských.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí pro výrobu obuvi určené pro vývoz.

§ 4.

(1) Vázanou orthopedickou obuv smějí vyráběti jen národní podniky a orthopedická obuvnická družstva.

(2) Obuv ze starého nebo odpadového materiálu a obuv pletená ze slámy, lýka nebo jiných rostlinných látek smí býti vyráběna jen na výrobní povolení udělené Československými závody koželedlnými a gumárenskými, národním podnikem, nebo Svazem řemesel koželedlných Ústředního svazu řemesla, na Slovensku Kožiarskymi a gumárskymi závody na Slovensku, národným podnikom nebo Slovenským sväzom remesla a podle jimi schválených vzorků.

§ 5.

(1) Obuv seriové výroby, s výjimkou obuvi pro československou armádu a vývoz, musí býti označena poznávací značkou, která jest výrobci k tomu účelu přidělena a to průmyslovým výrobcům Československými závody koželedlnými a gumárenskými, národním podnikem a řemeslným výrobcům Svazem řemesel koželedlných Ústředního svazu řemesla, na Slovensku ve všech případech Kožiarskymi a gumárskymi závody na Slovensku, národným podnikom.

(2) Poznávací značkou jest

a) písmeno M pro obuv mechanické výroby průmyslové,

b) písmeno R pro obuv rukodílné výroby průmyslové a pro obuv výroby řemeslné,

s připojeným podnikovým výrobním číslem přiděleným podniky a organisací uvedenými v odstavci 1.

(3) Poznávací značku nutno vyraziti trvanlivě v klenku na podešev v těsné blízkosti podpatku nebo ve stélce, po případě vytisknouti na vhodném místě podšívky.

§ 6.

(1) Jednotlivé dílce obuvi (na př. svršky) smějí se přikrajovati a zhotovovati ve mzdě jen pro výrobce, jemuž byl stanoven výrobní úkol podle § 2.

(2) Materiál potřebný ke zhotovení dílců obuvi podle odstavce 1 musí dodati objednatel.

(3) Za zpracování materiálu podle předpisů a za jakost hotové obuvi odpovídá objednatel.

(4) Zadání výroby obuvi ve mzdě jest dovoleno u průmyslových výrobců s povolením Československých závodů koželedlných a gumárenských, národního podniku, u řemeslných seriových výrobců s povolením Svazu řemesel koželedlných Ústředního svazu řemesla, na Slovensku ve všech případech s povolením Kožiarskych a gumárskych závodov na Slovensku, národného podniku.

§ 7.

(1) Výrobce je povinen vésti běžné záznamy o stavu a pohybu zásob materiálu a hotových výrobků a o výrobě a podávati na tiskopisech předepsaných ministerstvem průmyslu a ve lhůtách jím určených o tom hlášení místu uvedenému v tiskopise.

(2) Záznamy nutno vésti tak, aby údaje v hlášení uvedené mohly býti kdykoliv přezkoumány.

(3) Záznamy musí býti uschovány po dobu nejméně pěti let.

(4) Svaz řemesel koželedlných Ústředního svazu řemesla, na Slovensku Slovenský sväz remesla, je povinen předkládati ve lhůtách stanovených ministerstvem průmyslu Československým závodům koželedlným a gumárenským, národnímu podniku, hromadné hlášení o výrobě, stavu a pohybu materiálu a hotových výrobků, vypracované na základě hlášení podaného podle odstavce 1.

§ 8.

(1) Ministerstvo průmyslu může odebrati za účelem kontroly vzorky obuvi a polotovarů.

(2) Náklady spojené s provedením zkoušky hradí výrobce obuvi nebo polotovarů.

§ 9.

Ministerstvo průmyslu může v jednotlivých případech stanoviti nebo povoliti výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 10.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle § 8 dekretu č. 109/1945 Sb.

§ 11.

Zrušuje se použitelnost:

a) pokynu č. 1/44 Společenství obuv ze dne 26. června 1944, č. 372 Ú. l. I, o výrobě obuvi v t. zv. Protektorátu Čechy a Morava,

b) pokynu č. 2/44 Společenství obuv ze dne 26. června 1944, č. 373 Ú. l., o prodeji nehodících se zásob surovin výrobci obuvi v t. zv. Protektorátu Čechy a Morava,

c) prvního prováděcího předpisu k pokynu č. 1/44 Společenství obuv ze dne 26. června 1944, č. 374 Ú. l., o výrobě obuvi pro civilní potřebu, a

d) II. prováděcího předpisu k pokynu č. 1/44 Společenství obuv ze dne 24. srpna 1944, č. 504 Ú. l., o výrobě obuvi pro civilní potřebu.

§ 12.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Kliment v. r.

172.

VYHLÁŠKA
ministerstva průmyslu

ze dne 7. ledna 1949

o výrobě koženého zboží.

Podle §§ 1 až 3 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, a se souhlasem předsedy vlády podle § 41, odst. 5 zákona ze dne 27. října 1948, č. 241 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu), se ustanovuje:

§ 1.

(1) Kožené zboží (kromě obuvi) jest dovoleno vyráběti jen z usní přidělených pro jeho výrobu podle ustanovení vyhlášky ministerstva průmyslu ze dne 7. ledna 1949, č. 170 Ú. l. I, o odběru a dodávkách usní, výměnných hmot za usně a spodkového gumového materiálu; při tom jest dbáti příkazů daných při přidělování kontingentů podle uvedené vyhlášky.

(2) Přidělených usní smí býti použito jen pro výrobu toho druhu koženého zboží, pro kterou byly přiděleny.

§ 2.

(1) Usní nesmí býti použito k výrobě zboží uvedeného v příloze k této vyhlášce.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí pro výrobu zboží pro vývozní účely, zboží s vývozním závazkem a pro výrobu zboží z odpadů usní.

(3) Výroba koženého zboží všeho druhu z přinesených usní jest zakázána.

§ 3.

(1) Podniky kožené zboží vyrábějící jsou povinny vésti běžné záznamy o pohybu a stavu zásob usní a koženého zboží a o výrobě koženého zboží a podávati na tiskopisech předepsaných ministerstvem průmyslu a ve lhůtách jím určených hlášení místu uvedenému v tiskopise.

(2) Záznamy nutno vésti tak, aby údaje v hlášeních mohly býti kdykoliv přezkoumány.

(3) Záznamy musí býti uschovány po dobu nejméně pěti let.

§ 4.

Ministerstvo průmyslu může v jednotlivých případech stanoviti nebo povoliti výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 5.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 8 dekretu č. 109/1945 Sb.

§ 6.

Zrušuje se používatelnost (platnost):

1. vyhlášky č. 477 (L 28) ministra hospodářství a práce ze dne 9. listopadu 1943, č. 818 Ú. l., o zpracování kůže a o zhotovování a odbytu koženého zboží, ve znění vyhlášky ministra průmyslu ze dne 24. července 1945, č. 119 Ú. l., kterou se mění a doplňuje příloha k vyhlášce č. 477 (L 28) ministra hospodářství a práce o zpracování kůže a o zhotovování a odbytu koženého zboží,

2. všech předpisů vydaných k provedení vyhlášky uvedené pod č. 1,

3. vyhlášky ministra průmyslu ze dne 28. června 1945, č. 79 Ú. l., o povolení výroby dámských kabel a kabelek, peněženek, pouzder na dopisy, bankovky a potravinové lístky.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Kliment v. r.

Příloha vyhlášky č. 172/1949.

Seznam zboží, které nesmí býti vyráběno z usní
(§ 2, odst. 1 vyhlášky):

1. Potahy a polštářování vozů a automobilů,
2. potahy nábytku a jiných předmětů,
3. sedla na jízdní kola a motocykly,
4. brašny na jízdní kola a motocykly,
5. kufry a kasety, vyjma kombinované s koženými roby, držadly a lemováním,
6. cestovní brašny vyjma kombinované s použitím nejvýše 20% usně,
7. lovecké brašny a pouzdra na pušky, vyjma kombinované s použitím nejvýše 10% usně,
8. pouzdra na přístroje, fotopřístroje, dalekohledy a pod.,
9. kožené kabáty vyjma pro potřebu veřejného sektoru,
10. klobouky, čepice a barety,
11. necessairy a pouzdra na manikuru, vyjma kombinované s použitím nejvýše 20% usně,
12. vazby knih a adres, vyjma vazby pozemkových knih a matrik,
13. psací mapy, ssací podložky, obaly na knihy a spisy,
14. civilní opasky, řemínky všech druhů, vyjma šicí řemínky,
15. dámské módní ozdobné pásky,
16. okenní řemeny pro ČSD,
17. psí obojky a náhubky,
18. ozdoby a umělé květiny,

173.

VYHLÁŠKA
ministra průmyslu

ze dne 12. ledna 1949

o začlenění konfiskovaného podniku do Baťa — Baťovany, národného podniku.

A. Podle § 12, odst. 1 a 5 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve znění čl. II zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 114 Sb., o znárodnění některých dalších průmyslových a jiných podniků a závodů a o úpravě některých poměrů znárodněných a národních podniků, začleňuji v dohodě s ministrem financí a po slyšení předsedy osidlovacího úřadu v Bratislavě ke dni 1. ledna 1948 majetkovou podstatu podniku

Závody Erdal Hermann Schneider, se sídlem v Bratislavě, Račištorfská cesta 20,

konfiskovaného podle § 1 dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, do Baťa — Baťovany, národného podniku.

B. O čistou hodnotu majetkové podstaty podniku uvedeného v oddílu A se ke dni 1. ledna 1948 zvyšuje kmenové jmění Baťa — Baťovany, národného podniku.

Ministr:
Kliment v. r.

174.

VYHLÁŠKA
ministra vnitřního obchodu

ze dne 17. ledna 1949

o znárodnění velkoobchodních podniků v oboru obchodu s palivy.

Podle § 6, odst. 1 zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 118 Sb., o organisaci velkoobchodní činnosti a o znárodnění velkoobchodních podniků, stanovím:

(1) Podniky:

„Antracit", obchod dřívím, uhlím a stavebním materiálem, majitel Ferdinand Klement, Bratislava, Krížna ul., fil. nádraží I. dvůr,

Nosko a spol., veřejná obchodní společnost, obchod s užitkovým dřevem a palivem, Bratislava, Bakuninova ul.,

Rolný Alois, Bratislava, Štefánikova 1,

Ján Pelikán, obchod dřívím a uhlím, Bratislava, Páričkova 3,

L. Kolisch, obchod palivem a stavebním materiálem, Nové Zámky,

Ján Jesenčák, obchod palivovým dřívím a uhlím, Sp. Nová Ves,

Jozef Drozen, obchod různými tovary, Banská Bystrica,

H. Klauber a spol., velkoobchod tuhou, České Budějovice,

se s účinností ode dne 1. ledna 1948 znárodňují zestátněním, poněvadž jde o podniky, provozující velkoobchodní činnost.

(2) Znárodněním nabývá stát vlastnictví znárodněného podniku.

(3) Znárodnění se týká:

a) nemovitostí, budov a zařízení,

b) příslušenství podniku, počítajíc v to všechny movitosti a práva (licence, živnostenská oprávnění, známky, vzorky, a pod.), směnky, cenné papíry, vkladní knížky, hotovosti a pohledávky,

c) jiných nemovitostí a práv, než která jsou příslušenstvím podniku.

(4) Majetku uvedeného v odstavci 3 se znárodnění týká, slouží-li nebo je určen k provozu znárodněného podniku, i když náleží někomu jinému než vlastníku podniku. Patentu a zásob se znárodnění týká jen, když patří vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku.

(5) Spolu s podnikem se znárodňují v rozsahu plynoucím z ustanovení odstavce 3 a 4:

a) veškeré obchodní podniky a závody, náležející vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku,

b) veškeré podniky a závody, které tvoří s podnikem znárodněným hospodářský celek, i když náleží někomu jinému než vlastníku znárodněného podniku.

(6) Pokud znárodněný podnik náleží komanditní společnosti na akcie, akciové společnosti, společnosti s ručením obmezeným, znárodňuje se veškerý jejich majetek, jakož i ve stejném rozsahu podniky koncernové, u kterých jim náleží více než polovina základního kapitálu, nebo na které mají rozhodující vliv.

Ministr:

Krajčír v. r.

175.

VYHLÁŠKA
ministra vnitřního obchodu

ze dne 17. ledna 1949

o začlenění některých znárodněných velkoobchodních podniků v oboru obchodu s palivy do národního podniku velkoobchodního „Uhelné sklady čs. dolů".

Čl. I.

Podle §§ 14 a 16 zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 118 Sb., o organisaci velkoobchodní činnosti a o znárodnění velkoobchodních podniků stanovím v dohodě s ministrem financí:

(1) Do „Uhelných skladů čs. dolů", národního podniku velkoobchodního se začleňují majetkové podstaty znárodněných podniků:

Urbanova uhelná úč. společnost v Bratislavě,

Karbotransport, společnost s r. o., Bratislava,

Slovenská uhelná a obchodná úč. společnost v Žilině,

„Antracit", majitel Ferdinand Klement, Bratislava, Krížna ul.,

Nosko a spol., veřejná obchodní společnost, Bratislava, Bakuninova ul.,

Rolný Alois, Bratislava, Štefánikova 1,

Ján Pelikán, Bratislava, Páričkova 3,

L. Kolisch, Nové Zámky,

Ján Jesenčák, Sp. Nová Ves,

Jozef Drozen, Banská Bystrica,

a to v rozsahu jejich znárodnění.

(2) Majetkové podstaty uvedené v odstavci 1, převádí stát na národní podnik ke dni 1. ledna 1948 a národní podnik je k tomuto dni přejímá.

(3) Kmenové jmění národního podniku se zvětšuje o čistou hodnotu majetkových podstat, uvedených v odstavci 1.

Ministr:

Krajčír v. r.

176.

VYHLÁŠKA
ministra vnitřního obchodu

ze dne 17. ledna 1949

o znárodnění některých velkoobchodních podniků v oboru podniku s usněmi a potřebami pro řemeslníky.

Podle § 6, odst. 1 zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 118 Sb., o organisaci velkoobchodní činnosti a o znárodnění velkoobchodních podniků, stanovím:

(1) Podniky:

Jozef Frankl, čalounické potřeby, Bratislava, ul. kpt. Nálepku 6,

Adolf Frankl, čalounické potřeby, Bratislava, Drevená 8,

Aug. Fekete, kůže a obuvnické potřeby, Bratislava, Kollárovo nám. 16,

Frčo a spol., veř. obch. spol., Bratislava, Stalinovo nám. 18,

Ferdinand Heringeš, obuvnické, sedlářské a brašnářské potřeby, Bratislava, Nám. 1. mája 24,

L. Cholujová, kůže, Bratislava, ul. Jul. Fučíka 7,

M. Takáčová, Bratislava, Laurinská 1,

Mikuláš Wittmann, kůže, Zvolen,

Štefan Moravec a spol., kůže, Banská Štiavnica,

Jozef Hóz, kůže a obuvnické potřeby, Malacky,

Ondrej Bajčan, kůže, Nové Zámky.

Friedmann, Modory a spol., kůže, Topoľčany,
Mareš a Pecho, kůže a obuvnické potřeby, Žilina,
Ivan Trnovský, kůže, Turč. Sv. Martin,
Alois Hájek, kůže, Šaštín,
Armin Mittelmann, kůže a obuvnické potřeby, Košice, Mäsiarska 17,
Vojtech Duffer, Košice, Zámočnická ul.,
Mariščák a spol., Košice, Štefánikova trieda,
Martin Ungvárský, kůže a obuvnické potřeby, Košice, Zvonárská 8,
Jozef Pelko, Košice, Šrobárova 6,
Jozef Nahálka, Košice, Štefánikova trieda,
Arnold Alexander, kůže, Košice, Šrobárova 6,
Gödel, kůže, Brno I, Stalinovy sady 45,
Karel Šrámek, přípravy, Brno, Koliště 19,
Zdeněk Žárský, obchodní jednatelství kožemi, Brno, Koliště 41

se s účinností ode dne 1. ledna 1948 znárodňují zestátněním, poněvadž jde o podniky provozující velkoobchodní činnost.

(2) Znárodněním nabývá stát vlastnictví znárodněného podniku.

(3) Znárodnění se týká:

a) nemovitostí, budov a zařízení,
b) příslušenství podniku, počítajíc v to všechny movitosti a práva (licence živnostenská oprávnění, známky, vzorky a pod.), směnky, cenné papíry, vkladní knížky, hotovosti a pohledávky,
c) jiných nemovitostí a práv, než která jsou příslušenstvím podniku.

(4) Majetku uvedeného v odstavci 3 se znárodnění týká, slouží-li nebo je-li určen k provozu znárodněného podniku, i když náleží někomu jinému než vlastníku podniku. Patentu a zásob se znárodnění týká jen, když patří vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku.

(5) Spolu s podnikem se znárodňuji v rozsahu plynoucím z ustanovení odstavce 3 a 4:

a) veškeré obchodní podniky a závody náležející vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku,
b) veškeré podniky a závody, které tvoří s podnikem znárodněným hospodářský celek, i když náleží někomu jinému než vlastníku znárodněného podniku.

(6) Pokud znárodněný podnik náleží komanditní společnosti na akcie, akciové společnosti, společnosti s ručením obmezeným, znárodňuje se veškerý jejich majetek, jakož i ve stejném rozsahu podniky koncernové, u kterých jim náleží více než polovina základního kapitálu nebo na které mají rozhodující vliv.

Ministr:
Krajčír v. r.

177.
VYHLÁŠKA
ministra vnitřního obchodu

ze dne 17. ledna 1949

o začlenění některých znárodněných velkoobchodních podniků do Řemeslnických potřeb, národního podniku velkoobchodního.

Podle §§ 14 a 16 zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 118 Sb., o organisaci velkoobchodní činnosti a o znárodnění velkoobchodních podniků stanovím v dohodě s ministrem financí.

1. Do Řemeslnických potřeb, národního podniku velkoobchodního se začleňují majetkové podstaty znárodněných podniků:

Jozef Frankl, Bratislava, ul. kpt. Nálepku 6,
Adolf Frankl, Bratislava, Drevená 8,
Aug. Fekete, Bratislava, Kollárovo nám. 16.
Frčo a spol., Bratislava, Stalinovo nám. 18,
Ferdinand Heringeš, Bratislava, nám. 1. mája 24,
L. Cholujová, Bratislava, ul. Jul. Fučíka 7,
M. Takáčová, Bratislava, Laurinská 1,
Mikuláš Wittmann, Zvolen,
Štefan Moravec a spol., Banská Štiavnica,
Jozef Hóz, Malacky,
Ondrej Bajčan, Nové Zámky,
Friedmann Modory a spol., Topoľčany,
Mareš a Pecho, Žilina,
Ivan Trnovský, Turč. Sv. Martin,
Alois Hájek, Šaštín,
Armin Mittelmann, Košice, Mäsiarska 17,
Vojtech Duffer, Košice, Zámočnická ul.,
Mariščák a spol., Košice, Štefánikova trieda,
Martin Ungvárský, Košice, Zvonárská 8,
Jozef Pelko, Košice, Šrobárova 6,
Jozef Nahálka, Košice, Štefánikova trieda,
Arnold Alexander, Košice, Šrobárova 6,
Gödel, Brno I, Stalinovy sady 45,
Karel Šrámek, Brno, Koliště 19,
Zdeněk Žárský, Brno, Koliště č. 41,

2. Majetkové podstaty uvedené v odstavci 1 převádí stát na národní podnik ke dni 1. ledna 1948 a národní podnik je k tomuto dni přejímá.

3. Kmenové jmění národního podniku se zvětšuje o čistou hodnotu majetkových podstat uvedených v odstavci 1.

Ministr:
Krajčír v. r.

178.
REDAKČNÍ SDĚLENÍ
ministerstva vnitra

ze dne 21. ledna 1949

o opravě tiskové chyby ve vyhlášce ministra průmyslu ze dne 1. ledna 1949, č. 125 Ú. l. I, o převzetí Gramofonových závodů, národního podniku, z oboru působnosti ministra průmyslu do oboru působnosti ministra informací.

V nadpise i textu vyhlášky č. 125/1949 Ú. l. I se za slovo „informací" doplňují slova „a osvěty".

Za ministra:
Dr. Myšák v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Odpovědný zástupce listu Karel Hellebrand. — Tiskne: Státní tiskárna v Praze III., Karmelitská 6. — Novin. sazba povolena ředit. pošt a tel. č. 128.500/VII-1936. — Dohlédací pošt. úřad Praha 25.